

Palmarum
1Sam16,1-13
2.4.2023

Pozdrav:

Milost a pokoj vám všem, kteří jste v Ježíši Kristu.

Introit:

Od ovcí s jehňaty ho přivedl, aby pásł Jákoba, jeho lid, Izraele, jeho dědičný díł.
A pásł je s bezúhonným srdcem, rukou zkušenou je vodil.

Píseň: 320

Čtení: Mt21,1-17

Píseň: 515

Kázání: 1Sam16,1-13

Možná někoho napadne, jak souvisí pomazání mládenečka Davida s vjezdem Ježíše, syna Davidova, do Jeruzaléma? Nejde srovnávat nesrovnatelné. Nejde srovnávat Boží vládu s vládou člověka, byť obdařeného Hospodinovým duchem.

No, nic. Podívejme se na náš text trochu zblízka. *Jak dlouho ještě budeš nad Saulem truchlit?* zní Boží výtku Samuelovi. Možná bychom měli parafrázovat. Jak dlouho chceme být zarmouceni nad svou hříšností? Je přeci neděle, den vzkříšení. Den smíření s Bohem, tak již nebudme skleslí. Lítost nad našimi selháními je již smazána slovem milosti, které nám bylo zvěstováno.

Naplň svůj roh olejem a jdi, posílá Hospodin svého posla. Jako by Hospodin říkal Samuelovi: Máš svůj roh, který symbolizuje tvoji sílu. Tedy seber, Samueli, veškerou svou sílu a pohni se z místa. Na jednom životním místě se nedá dlouho přešlapovat. Jde třeba jít, zanechat za sebou minulost a dívat se dál než na svůj žal.

Vezmi olej a jdi do Betléma k Jišajovi. Pomažeš krále, tedy ustanovíš nového krále, kterého ti ukážu.

Mít hrubou sílu nestačí. Královská moc zmůže všelicos. Samuel váhá. Proti síle a moci zavrženého krále je postavena síla a moc proroka. Jde to vůbec? Jde takovému postavení nějak překonat? Jde v tomto měření sil vůbec obstát? Jde postavit lidské spravování a řízení moci proti duchu a moci Božího království, které je i není zde mezi námi?

Úkrok stranou. *Vezmeš s sebou jalovici a řekneš: „Přicházím obětovat Hospodinu.“* No, to je pěkné. Hospodin nabádá ke lsti, dalo by se říci, i ke lhaní. Jak se s touto radou popasovat? Jak tuto radu poslechnout? A je to vůbec dobrá rada? Je to vůbec rada, nebo našeptávání toho zlého? Mluví to vůbec Hospodin, nebo jeho ústa používá někdo jiný?

Řekla jsem úkrok stranou. Ano, nemusí dojít k přímému nárazu. Nemusí Samuel jít na sílu, kdo z koho. Samuel může jít cestou obětování, cestou díků Bohu, cestou, která za každou cenu nevyvolává konfrontaci ve vlastním slova smyslu. Nakonec to konfrontaci vyvolá, ale ještě není čas. Ještě čas nedozrál. Nyní je třeba se připravit na oběť a děkování.

Cesta bez konfrontace hrubé síly přináší nakonec pokoj. Cesta obětování nakonec přináší pokoj, i když se člověk této myšlence brání. Cesta obětního hodu, stolování, přinese užitek všem, kteří přijmou Hospodinovu cestu oběti. Přinese užitek všem, kteří se této hostiny zúčastní.

Jako na orloji před Samuelem přecházejí synové Išajovi. Prvý, druhý ... sedmý. Tak koho, Hospodine, jsi vyvolil? Koho mám pomazat a přijmout jako krále? Tolik nadějí, jeden, druhý ... sedmý.

Nehleď na jeho vzhled ... Nejde o to, nač se dívá člověk. Člověk se dívá na to, co má před očima. Hospodin však hledí na srdce. Při těchto slovech se mi vybavuje píseň o trpícím služebníku z Iz.53. Kdo hledí na vzhled, je jako Samuel, kterému své staré srdce zahoří nad krásným vzhledem a vysokou postavou. Už jednou se takto spálil, a přesto opět spoléhá na sílu dospělého muže.

Konec. Nikdo se nenajde, cesta byla zbytečná, připravený hod zbytečně čeká na své stolovníky. Možná člověk je někdy u konce se svým pohledem. Bůh hledí jinam, hledí do našich srdcí. Hledí tam, kam nikdo z lidí nedohlédne.

Ještě zbývá nejmladší, ten však pase stádo. Někde stranou, v ústraní, kdosi pase stádo. Jako by nebylo nic důležitějšího než stádo ovcí pasoucích se někde na vyprahlé stepi.

Mládeneček David, *ryšavý s krásnýma očima a pěkného vzhledu.* Takto vidí mládenečka Davida svědek víry, kterému říkáme Samuel. Jak jej vidí otec Jišaj, jak jeho bratři Elíab, Abínádab? Jak vidíme mládenečka Davida my, jak vidíme toho ubitého a rozlámaného všemi opovrhovaného služebníka z 53. kapitoly Izajáše? Jak se našim očím jeví ten průvod doprovázející toho ukoptěného muže na oslu?

Necháme se strhnout davem nám známých církevníků, kteří volají *hosanna synu Davidovu*? Nebude Ježíš z Nazaretu jenom jedním z nadpočetných mužů v řadě dějů a naší civilizace? Zdá se, že pastýř se svými ovcemi dnes možná nikoho netáhne. Zdá se, že možná netáhne nás, a tak nemůže přitáhnout ty druhé, protože v evangeliu o Synu člověka nevidíme náš příběh. Možná....

Pane, na první pohled není na tobě moc nic přitažlivého. Opravdu nemáš vzhled supermana, nemáš vzhled ani filmových či jiných hvězd. Přesto mě tvůj životní příběh nepřestal zvedat ze sedla. A tak volám, Pane, prosím, dej mi oči víry, které uvidí tvoji slávu!

Amen.

Píseň: 516

Poslání:

Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.
A tak se buď raději chlubit slabostmi, aby na mě spočinula moc Kristova.
Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista.
Vždyť právě když jsem sláb, jsem silný.

Požehnání:

Bůh pak všelike milosti, kterýž povolal nás k věčné slávě své v Kristu Ježíši,
když maličko potrpíte, on dokonalé vás učíň, utvrď, zmocni i upevni,
jemuž sláva a císařství na věky věků.
Amen.

Píseň: 706